

รายงานการพิจารณาศึกษา
เรื่อง ร่างมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ
รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการ
ของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ. (ศาลรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)
ของ
คณะกรรมการจริยธรรมสถานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักพัฒนาทรัพยากรบุคคล
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสถานิติบัญญัติแห่งชาติ

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการจรรยาบรรณสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โทร ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๑๙

ที่ สว(สนช) ๐๐๑๕.๑๕/ว ๗๗๑ วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง รายงานการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการจรรยาบรรณสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่ประธานศาลรัฐธรรมนูญได้มีหนังสือศาลรัฐธรรมนูญที่ ศร ๐๐๐๕.๒/๖๖๙ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานทางจริยธรรม ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๙ วรรคสอง ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระได้ร่วมกันจัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ. เสร็จเรียบร้อยแล้ว และในคราวประชุม คณะกรรมการวิสามัญกิจการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๖๐ เมื่อวันอังคารที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมได้มีมติมอบหมายให้คณะกรรมการจรรยาบรรณสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาศึกษา ร่างมาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการจรรยาบรรณสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ดำเนินการพิจารณาศึกษา ร่างมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ. เสร็จเรียบร้อยแล้ว รายละเอียดปรากฏตามรายงานการพิจารณาศึกษาที่ได้เสนอมาพร้อมนี้

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และนำเสนอรายงานของคณะกรรมการต่อที่ประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ) นายพีระศักดิ์ พอจิต

(นายพีระศักดิ์ พอจิต)

ประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

(นางรุ่งนภา ศิริภาณุรักษ์)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการฯ

สำนักพัฒนาทรัพยากรบุคคล สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๑๙/โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๐๖

สุภณัฐ พิมพ์

รุ่งนภา ทาน

รายงานการพิจารณาศึกษา

เรื่อง ร่างมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ
รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการ
ของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ. (ศาลรัฐธรรมนูญ เป็นผู้เสนอ)
ของคณะกรรมการจริยธรรมสถานิติบัญญัติแห่งชาติ

.....

ด้วยประธานศาลรัฐธรรมนูญได้มีหนังสือศาลรัฐธรรมนูญที่ ศร ๐๐๐๕.๒/๖๖๙ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ กราบเรียน ประธานสถานิติบัญญัติแห่งชาติ เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับ มาตรฐานทางจริยธรรม ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๙ ซึ่งกำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระร่วมกันกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมขึ้นใช้บังคับแก่ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้า หน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ ทั้งนี้ บทเฉพาะกาล มาตรา ๒๗๖ ได้กำหนดให้ ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระดำเนินการให้มีมาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าวภายในหนึ่งปีนับแต่วัน ประกาศใช้รัฐธรรมนูญฯ หากดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระพ้นจากตำแหน่ง บัดนี้ ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระได้ดำเนินการ จัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้ง ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ. เสร็จเรียบร้อยแล้ว (ภาคผนวก ๑)

และโดยที่รัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๑๙ วรรคสอง กำหนดให้ในการจัดทำมาตรฐานทาง จริยธรรมดังกล่าว ให้รับฟังความคิดเห็นของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาประกอบด้วย ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๖๓ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ในระหว่างที่ยังไม่มีสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามาตรัฐธรรมนูญนี้ ให้สภา นิติบัญญัติแห่งชาติที่ตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ยังคงทำหน้าที่รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่อไป และให้สมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ทำหน้าที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือ สมาชิกวุฒิสภาด้วย ดังนั้น ประธานศาลรัฐธรรมนูญ จึงได้ส่งร่างมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการ ศาลรัฐธรรมนูญและผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงาน ธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ. เพื่อรับฟังความคิดเห็นของสถานิติบัญญัติแห่งชาติ และกำหนดให้จัดส่งความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรกลับไปยังศาลรัฐธรรมนูญภายใน ๔๕ วันนับแต่วันที่ ได้รับหนังสือ เพื่อศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระจะได้ดำเนินการประกาศในราชกิจจานุเบกษา ภายในเวลาที่รัฐธรรมนูญฯ กำหนดต่อไป

ในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมได้มีมติมอบหมายให้คณะกรรมการจริยธรรมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาศึกษาร่างมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ. ก่อนนำกราบเรียนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อมีดำริบรรจกระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อให้สภาพิจารณาคต่อไป

บัดนี้ คณะกรรมการจริยธรรมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ดำเนินการพิจารณาศึกษาร่างมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ. เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานผลการพิจารณาศึกษาต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังนี้

๑. การประชุมของคณะกรรมการ

คณะกรรมการฯ จัดให้มีการประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องดังกล่าว รวม ๓ ครั้ง ดังนี้

- ๑) ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๐
- ๒) ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๐ และ
- ๓) ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๐

๒. การดำเนินการ

คณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมาย ดังนี้

๒.๑ รวบรวมและศึกษาข้อกฎหมาย ข้อบังคับและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- ๑) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๙
- ๒) ข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ บทเฉพาะกาล ข้อ ๒๒๓
- ๓) ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๘

๔) ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่องหลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๓

๒.๒ ดำเนินการจัดทำเอกสารตารางเปรียบเทียบร่างมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ. กับข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ภาคผนวก ๒)

๓. ผลการพิจารณาศึกษา

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาศึกษาข้อกฎหมาย ข้อบังคับและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับร่างมาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าวแล้ว มีประเด็นการพิจารณา ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ เกี่ยวกับผู้รักษาการตามมาตรฐานทางจริยธรรม

ตามร่างมาตรฐานทางจริยธรรมฯ ข้อ ๔ กำหนดให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ร่วมกันรักษาการตามมาตรฐานทางจริยธรรมนี้ ในประเด็นนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๙ กำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระร่วมกันกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมขึ้นใช้บังคับแก่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ ซึ่งในการจัดทำมาตรฐานทางจริยธรรม ให้รับฟังความคิดเห็นของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะรัฐมนตรี ประกอบด้วย และเมื่อประกาศใช้บังคับแล้วให้ใช้บังคับแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และคณะรัฐมนตรีด้วย ดังนั้น เมื่อรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๑๙ กำหนดให้มาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าวให้ใช้บังคับแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภาและคณะรัฐมนตรีด้วย คณะกรรมการฯ จึงมีความเห็นว่า เนื่องจากประธานรัฐสภาเป็นประมุขของฝ่ายนิติบัญญัติและนายกรัฐมนตรีเป็นประมุขของฝ่ายบริหาร ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภาและคณะรัฐมนตรีต้องอยู่ภายใต้การใช้บังคับตามมาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว จึงเห็นสมควรกำหนดให้ประธานรัฐสภาและนายกรัฐมนตรีร่วมกับประธานศาลรัฐธรรมนูญและประธานองค์กรอิสระร่วมกันรักษาการตามมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อเป็นการควบคุมและกำกับให้การบังคับใช้มาตรฐานทางจริยธรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

คณะกรรมการฯ จึงเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรฐานทางจริยธรรมฯ ข้อ ๔ ดังนี้

“ข้อ ๔ ให้นายกรัฐมนตรี ประธานรัฐสภา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ร่วมกันรักษาการตามมาตรฐานทางจริยธรรมนี้”

ประเด็นที่ ๒ มาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก เกี่ยวกับการห้ามคบหาสมาคมกับคู่กรณี หรือผู้ประพฤติผิดกฎหมาย

ในร่างมาตรฐานทางจริยธรรมฯ ข้อ ๑๙ กำหนดว่า “ไม่คบหาสมาคมกับคู่กรณี ผู้ประพฤติผิดกฎหมาย ผู้มีอิทธิพล หรือผู้มีความประพฤติหรือผู้มีชื่อเสียงในทางเสื่อมเสีย อันอาจกระทบกระเทือนต่อความเชื่อถือศรัทธาของประชาชนในการปฏิบัติหน้าที่” ซึ่งการบัญญัติถ้อยคำว่า “ไม่คบหาสมาคม” เป็นบทบัญญัติที่มีลักษณะเป็นข้อห้าม ถ้อยคำดังกล่าวมีความหมายเป็นการห้ามโดยเคร่งครัดซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาการตีความถ้อยคำดังกล่าวได้ ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญฯ ได้กำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาย่อมเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย โดยมีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญหลายประการ ได้แก่ การตรากฎหมาย การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน การพิจารณาให้ความเห็นชอบในเรื่องสำคัญต่าง ๆ

การพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่ง หรืออำนาจหน้าที่อื่น ๆ ที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ นอกจากนี้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภามีบทบาทในการนำปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ให้ได้รับการแก้ไขจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะต้องมีการพบปะเยี่ยมเยียนเพื่อรับฟังเรื่องราวร้องทุกข์และความคิดเห็นข้อเสนอแนะจากประชาชน ทั้งต้องปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ดังนั้น การกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมเรื่องดังกล่าว ควรกำหนดในลักษณะที่เป็นข้อพึงระวัง อันจะทำให้มีความเหมาะสม เพื่อเป็นการควบคุมความประพฤติทางจริยธรรมและวางมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา คณะรัฐมนตรี ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและผู้ดำรงตำแหน่ง ในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและ องค์กรอิสระ

คณะกรรมการฯ จึงเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรฐานทางจริยธรรมฯ ข้อ ๑๙ ดังนี้

“ข้อ ๑๙ **ไม่พึงระวัง**ในการคบหาสมาคมกับคู่กรณี ผู้ประพฤติผิดกฎหมาย ผู้มีอิทธิพล หรือผู้มีความประพฤติหรือผู้มีชื่อเสียงในทางเสื่อมเสีย อันอาจกระทบกระเทือนต่อความเชื่อถือศรัทธา ของประชาชนในการปฏิบัติหน้าที่”

๔. ข้อสังเกตของคณะกรรมการ

คณะกรรมการฯ ได้มีข้อสังเกตเกี่ยวกับชื่อร่างมาตรฐานทางจริยธรรม ซึ่งตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๙ วรรคสอง กำหนดให้มาตรฐานทางจริยธรรม เมื่อประกาศใช้บังคับแล้วให้ใช้บังคับแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และคณะรัฐมนตรีด้วย ดังนั้น เพื่อให้ชื่อร่างมาตรฐานทางจริยธรรมมีความชัดเจนและครอบคลุมถึงผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เห็นสมควรเพิ่มเติมถ้อยคำว่า “สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และคณะรัฐมนตรี” ไว้ในชื่อร่างมาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าวด้วยหรือไม่

จากการพิจารณาศึกษาร่างมาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการจริยธรรม สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงขอเสนอรายงานการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการ เพื่อใช้เป็นข้อมูล ประกอบการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ต่อไป

ภาคผนวก

สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ภาคผนวก ๑
เลขที่ 8257	
วันที่ 17 ส.ค. 2560	
เวลา 15.24 น.	

ที่ ศร ๐๐๐๕.๒/๖๖๙

ศาลรัฐธรรมนูญ
ถนนแจ้งวัฒนะ กทม. ๑๐๒๑๐

๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานทางจริยธรรมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๙ วรรคสอง

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
- ร่างมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ. จำนวน ๑ ฉบับ
 - ตารางหลักการและเหตุผลประกอบร่างมาตรฐานทางจริยธรรม ฯ จำนวน ๑ เล่ม

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระร่วมกันกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมขึ้นใช้บังคับแก่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ และมาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระดำเนินการให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม ตามมาตรา ๒๑๙ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้

ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระได้จัดทำร่างมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ. เสร็จเรียบร้อยแล้ว และโดยที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๙ วรรคสอง บัญญัติให้ในการจัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว ให้รับฟังความคิดเห็นของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ประกอบด้วย และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาใช้บังคับแล้วให้ใช้บังคับแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาด้วย ซึ่งตามมาตรา ๒๖๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในระหว่างที่ยังไม่มีสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญนี้ ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ยังคงทำหน้าที่รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่อไป และให้สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้

/ทำหน้าที่เป็น...

สำนักพัฒนาทรัพยากรบุคคล
กลุ่มงานบริหารทั่วไป
เลขรับ 413/60
วันที่ 18 ส.ค. 60
เวลา 19.41 น.

ทำหน้าที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา ตามลำดับ ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้
ดังนั้น จึงขอส่งร่างมาตรฐานทางจริยธรรม ฯ พร้อมตารางหลักการและเหตุผลประกอบร่างมาตรฐาน
ทางจริยธรรม ฯ มาเพื่อประกอบการพิจารณาในการให้ความคิดเห็น และขอได้โปรดให้ความเห็นเป็น
ลายลักษณ์อักษรส่งกลับคืนมายังศาลรัฐธรรมนูญ ภายใน ๔๕ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือฉบับนี้
เพื่อศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระจะได้ดำเนินการให้แล้วเสร็จสมบูรณ์และประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ใช้บังคับภายในเวลาที่รัฐธรรมนูญกำหนดต่อไป

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายอนุรักษ์ มาประณีต)

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

กลุ่มงานคดี ๒ (นายธรรมรงค์ จันทร์ด่ำ)

โทร. ๐ ๒๑๔๑ ๗๖๖๙ , ๐๙ ๘๘๔๒ ๐๒๙๗

โทรสาร. ๐ ๒๑๔๓ ๙๕๑๐

ร่าง

มาตรฐานทางจริยธรรมของ
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน
และหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ

พ.ศ.

(อารัมภบท/บทอาศัยอำนาจ)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๙ บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระร่วมกันกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ ซึ่งจะต้องครอบคลุมถึงการรักษาเกียรติภูมิและผลประโยชน์ของชาติและต้องระบุนำให้ชัดเจนแจ้งด้วยว่าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมใดมีลักษณะร้ายแรง เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระยึดถือปฏิบัติ

มาตรฐานทางจริยธรรมนี้ให้ใช้บังคับแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และคณะรัฐมนตรี ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๑๙ วรรคสอง ด้วย

อาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๑๙ ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ จึงร่วมกันจัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมซึ่งได้รับฟังความคิดเห็นของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะรัฐมนตรีประกอบแล้ว ดังต่อไปนี้

(ชื่อมาตรฐานทางจริยธรรม)

ข้อ ๑ มาตรฐานทางจริยธรรมนี้เรียกว่า “มาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ.”

(วันใช้บังคับ)

ข้อ ๒ มาตรฐานทางจริยธรรมนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

(ผู้อยู่ในบังคับ)

ข้อ ๓ มาตรฐานทางจริยธรรมนี้ให้ใช้บังคับแก่บุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(๒) ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ได้แก่ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปราม

การทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และประธานกรรมการและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(๓) ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน

(๔) หัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ ได้แก่ เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง เลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

มาตรฐานทางจริยธรรมนี้ให้ใช้บังคับแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และคณะรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๑๙ วรรคสอง ด้วย

(ผู้รักษาการและการจัดให้มีการประชุมตามมาตรฐานทางจริยธรรม)

ข้อ ๔ ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ร่วมกันรักษาการตามมาตรฐานทางจริยธรรมนี้

หมวด ๑

มาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นอุดมการณ์

(การยึดมั่นระบอบประชาธิปไตย)

ข้อ ๕ ต้องยึดมั่นและธำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(การพิทักษ์รักษาสถาบันพระมหากษัตริย์ ผลประโยชน์ของชาติ และความมั่นคงของรัฐ)

ข้อ ๖ ต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราช อธิปไตย บูรณภาพแห่งอาณาเขตและเขตที่ประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย เกียรติภูมิและผลประโยชน์ของชาติ และความมั่นคงของรัฐ

(การยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติ)

ข้อ ๗ ต้องถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน

(ความซื่อสัตย์สุจริตทั้งในส่วนตัวและผู้อื่น)

ข้อ ๘ ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบเพื่อตนเองหรือผู้อื่น หรือมีพฤติการณ์ที่รู้เห็นหรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

(การไม่ขอ ไม่เรียก ไม่รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด)

ข้อ ๙ ต้องไม่ขอ ไม่เรียก ไม่รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดในประการที่อาจทำให้กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่

(การไม่รับของขวัญของกำนัล ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด)

ข้อ ๑๐ ต้องไม่รับของขวัญของกำนัล ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เว้นแต่เป็นการให้โดยธรรมจรรยา

หมวด ๒

มาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก

(การขัดกันแห่งผลประโยชน์)

ข้อ ๑๑ ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(การยึดมั่นหลักนิติธรรม และประพฤติตนอยู่ในกรอบศีลธรรม)

ข้อ ๑๒ ยึดมั่นหลักนิติธรรม และประพฤติตนอยู่ในกรอบศีลธรรมอันดีของประชาชน

(การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นอิสระ เป็นกลาง และปราศจากอคติ)

ข้อ ๑๓ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นอิสระ เป็นกลาง และปราศจากอคติโดยไม่หวั่นไหวต่ออิทธิพล กระแสสังคม หรือแรงกดดันอันมิชอบด้วยกฎหมาย

(การรักษาความลับในการประชุม การเคารพต่อมติและเหตุผลของทุกฝ่าย)

ข้อ ๑๔ รักษาไว้ซึ่งความลับในการประชุม การพิจารณาวินิจฉัย รวมทั้งเคารพต่อมติของที่ประชุมฝ่ายข้างมาก และเหตุผลของทุกฝ่ายอย่างเคร่งครัด

(การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนหรือสื่อมวลชน)

ข้อ ๑๕ ให้ข้อมูลข่าวสารตามข้อเท็จจริงแก่ประชาชนหรือสื่อมวลชนอันอยู่ในความรับผิดชอบของตน ถูกต้องครบถ้วนและไม่บิดเบือน

(การไม่ให้คำปรึกษา หรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณา)

ข้อ ๑๖ ไม่ให้คำปรึกษาแก่บุคคลภายนอก หรือแสดงความคิดเห็น หรือข้อมูลต่อสื่อสาธารณะ หรือสาธารณชนในเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณา อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสียความเป็นธรรมแก่การปฏิบัติหน้าที่ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายขององค์กร

(การไม่กระทำการใดที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติศักดิ์)

ข้อ ๑๗ ไม่กระทำการใดที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติศักดิ์ของการดำรงตำแหน่ง

(การไม่ปล่อยปละละเลยหรือยินยอมให้บุคคลใดเรียกรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด)

ข้อ ๑๘ ไม่ปล่อยปละละเลยหรือยินยอมให้บุคคลในครอบครัวหรือบุคคลที่อยู่ในกำกับดูแล หรือความรับผิดชอบของตน เรียกรับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด จากคู่กรณี หรือจากบุคคลอื่นใดในประการที่อาจทำให้กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตน

(ละเว้นการคบหาสมาคมกับคู่กรณี หรือผู้ประพฤติผิดกฎหมาย)

ข้อ ๑๙ ไม่คบหาสมาคมกับคู่กรณี ผู้ประพฤติผิดกฎหมาย ผู้มีอิทธิพล หรือผู้มีความประพฤติหรือผู้มีชื่อเสียงในทางเสื่อมเสีย อันอาจกระทบกระเทือนต่อความเชื่อถือศรัทธาของประชาชนในการปฏิบัติหน้าที่

(การไม่ล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ)

ข้อ ๒๐ ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ จนเป็นเหตุทำให้ผู้ถูกระทำได้รับความเดือดร้อนเสียหายหรือกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ โดยผู้ถูกระทำอยู่ในภาวะจำต้องยอมรับในการกระทำนั้น

ไม่นำความสัมพันธ์ทางเพศที่ตนมีต่อบุคคลใดมาเป็นเหตุหรือมีอิทธิพลครอบงำให้ใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด

หมวด ๓
จริยธรรมทั่วไป

(การปฏิบัติหน้าที่เต็มกำลังความสามารถ)

ข้อ ๒๑ ปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มกำลังความสามารถ และยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรม โปร่งใสและตรวจสอบได้ และปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติ และความผาสุกของประชาชนโดยรวม

(การอุทิศเวลาแก่ทางราชการ)

ข้อ ๒๒ อุทิศเวลาแก่ทางราชการ ไม่เบียดบังเวลาราชการไปประกอบธุรกิจ หรือเพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือผู้อื่น

(การปฏิบัติต่อประชาชน)

ข้อ ๒๓ ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความเต็มใจ ให้บริการด้วยความรวดเร็ว เสมอภาค ถูกต้อง โปร่งใส ปราศจากอคติ และเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

(การดูแลรักษา และใช้ทรัพย์สินของทางราชการ)

ข้อ ๒๔ ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัด คุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองโดยไม่จำเป็น

(การรักษาความลับของทางราชการ)

ข้อ ๒๕ รักษาความลับของทางราชการตามกฎหมาย และระเบียบแบบแผนของราชการ

(การปฏิบัติต่อผู้ได้บังคับบัญชา)

ข้อ ๒๖ ปฏิบัติ กำกับดูแลหรือบังคับบัญชาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และระบบคุณธรรม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

หมวด ๔
การฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตาม
ตามมาตรฐานทางจริยธรรม

(กรณีที่มีลักษณะร้ายแรง)

ข้อ ๒๗ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมในหมวด ๑ ให้ถือว่ามีลักษณะร้ายแรง

การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมในหมวด ๒ และหมวด ๓ จะถือว่ามีลักษณะร้ายแรงหรือไม่ ให้พิจารณาถึงพฤติกรรมของการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ เจตนาและความร้ายแรงของความเสียหายที่เกิดจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ นั้น

(กลไกการบังคับ)

ข้อ ๒๘ การดำเนินการแก่บุคคลตามข้อ ๓ ว่ากระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมนี้ให้เป็นไปตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการนั้น

ประกาศ ณ วันที่.....

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

หลักการและเหตุผล
ร่างมาตรฐานทางจริยธรรมของ
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน
และหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ
พ.ศ.

หลักการและเหตุผล

ร่างมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ.

ร่างมาตรฐานทางจริยธรรม ฯ (รายชื่อ)	หลักการและเหตุผล
<p>(ชื่อร่าง)</p> <p>ร่างมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ.</p>	<p>กำหนดชื่อร่างให้สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๒๑๙ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ โดยกำหนดครอบคลุมถึงผู้อยู่ในบังคับ อันประกอบด้วย ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ</p>
<p>(อารัมภบท/บทอาศัยอำนาจ)</p> <p>โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๙ บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระร่วมกันกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ ซึ่งจะต้องครอบคลุมถึงการรักษาเกียรติภูมิและผลประโยชน์ของชาติและต้องระบุให้ชัดแจ้งด้วยการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมใดมีลักษณะร้ายแรง เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระยึดถือปฏิบัติ</p>	<p>- วรรคหนึ่ง และวรรคสอง เป็นคำปรารภ มีความมุ่งหมายเพื่อแสดงถึงหน้าที่และอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระในการร่วมกันจัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๙ โดยกล่าวถึงที่มา ความจำเป็นและเป้าหมายในการกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรม ตลอดจนขอบเขตของเนื้อหาและการบังคับใช้มาตรฐานทางจริยธรรมโดยสังเขป ซึ่งมาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว นอกจากจะใช้บังคับกับตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระแล้ว รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๙ วรรคสอง ยังบัญญัติให้ใช้บังคับแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และคณะรัฐมนตรีด้วย</p>

ร่างมาตรฐานทางจริยธรรม ฯ (รายชื่อ)	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรฐานทางจริยธรรมนี้ให้ใช้บังคับแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และคณะรัฐมนตรี ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๑๙ วรรคสอง ด้วย</p> <p>อาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๑๙ ศาลรัฐธรรมนูญ และองค์กรอิสระ จึงร่วมกันจัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมซึ่งได้รับฟังความคิดเห็นของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะรัฐมนตรีประกอบแล้ว ดังต่อไปนี้</p>	<p>- วรรคสาม เป็นบทอาศัยอำนาจ โดยระบุมตรา ๒๑๙ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระร่วมกันกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมและให้รับฟังความคิดเห็นของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภาและคณะรัฐมนตรีประกอบด้วย</p>
<p>(ชื่อมาตรฐานทางจริยธรรม)</p> <p>ข้อ ๑ มาตรฐานทางจริยธรรมนี้เรียกว่า “มาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ.</p>	<p>กำหนดชื่อของมาตรฐานทางจริยธรรมให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๙ วรรคหนึ่ง</p>
<p>(วันใช้บังคับ)</p> <p>ข้อ ๒ มาตรฐานทางจริยธรรมนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้มาตรฐานทางจริยธรรม เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p>เห็นควรกำหนดให้มาตรฐานทางจริยธรรมมีผลใช้บังคับในวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งนอกจากจะสอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าวของรัฐธรรมนูญแล้ว ยังทำให้ผู้ดำรงตำแหน่งที่อยู่ภายใต้บังคับมาตรฐานทางจริยธรรมฉบับนี้ได้ทราบล่วงหน้าว่ามาตรฐานทางจริยธรรมจะใช้บังคับกับตนหลังจากวันที่มีการประกาศโดยเปิดเผยในราชกิจจานุเบกษาแล้ว และถือได้ว่ามีความชัดเจนในระยะเวลาการใช้บังคับมาตรฐานทางจริยธรรมโดยจะเริ่มต้นใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๐๐.๐๑ นาฬิกา เป็นต้นไป ในลักษณะเดียวกับการประกาศใช้กฎหมาย</p>

ร่างมาตรฐานทางจริยธรรม ฯ (รายชื่อ)	หลักการและเหตุผล
<p>(ผู้อยู่ในบังคับ)</p> <p>ข้อ ๓ มาตรฐานทางจริยธรรมนี้ให้ใช้บังคับแก่บุคคลดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ</p> <p>(๒) ผู้ดำรงตำแหน่งไต่สวนอัยการ ได้แก่ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และประธานกรรมการและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p> <p>(๓) ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน</p> <p>(๔) หัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ ได้แก่ เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง เลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p> <p>มาตรฐานทางจริยธรรมนี้ให้ใช้บังคับแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และคณะรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๑๔ วรรคสอง ด้วย</p>	<p>กำหนดผู้อยู่ภายใต้บังคับมาตรฐานทางจริยธรรมฉบับนี้ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๔ วรรคหนึ่ง ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “ให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระร่วมกันกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมขึ้นใช้บังคับแก่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระและเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้...” และวรรคสอง ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “...เมื่อประกาศใช้บังคับแล้วให้ใช้บังคับแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และคณะรัฐมนตรี ด้วย...”</p>

ร่างมาตรฐานทางจริยธรรม ฯ (รายชื่อ)	หลักการและเหตุผล
<p>(ผู้รักษาการและการจัดให้มีการประชุมตามมาตรฐานทางจริยธรรม)</p> <p>ข้อ ๔ ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ร่วมกันรักษาการตามมาตรฐานทางจริยธรรมนี้</p>	<p>กำหนดให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญและประธานองค์กรอิสระร่วมกันรักษาการ เพื่อให้มีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจนในการควบคุมหรือกำกับให้การบังคับใช้มาตรฐานทางจริยธรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>เหตุที่กำหนดให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญและประธานองค์กรอิสระเป็นผู้รักษาการ เนื่องจากเป็นประมุขขององค์กรที่จัดทำมาตรฐานทางจริยธรรม และมาตรฐานทางจริยธรรมยังใช้บังคับกับตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๙</p>
<p>หมวด ๑</p> <p>มาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นอุดมการณ์</p>	<p>เป็นมาตรฐานทางจริยธรรมหรือข้อที่ควรประพฤติปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งที่อยู่ภายใต้บังคับมาตรฐานทางจริยธรรม</p>
<p>(การยึดมั่นระบอบประชาธิปไตย)</p> <p>ข้อ ๕ ต้องยึดมั่นและธำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย</p>	<p>เป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์พื้นฐานของประชาชนทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในสถานะหรือตำแหน่งใด พึงแสดงออกถึงการยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ (๑) ที่บัญญัติให้บุคคลมีหน้าที่พิทักษ์รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และโดยที่ผู้ดำรงตำแหน่งที่อยู่ภายใต้บังคับมาตรฐานทางจริยธรรมนี้ ถือเป็นตำแหน่งสำคัญที่ใช้อำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย จึงกำหนดให้เป็นจริยธรรมหรือข้อที่ต้องประพฤติปฏิบัติอันเป็นอุดมการณ์ที่สำคัญของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว</p>

<p>ร่างมาตรฐานทางจริยธรรม ฯ (รายชื่อ)</p>	<p>หลักการและเหตุผล</p>
<p>(การพิทักษ์รักษาสถาบันพระมหากษัตริย์ ผลประโยชน์ของชาติ และความมั่นคงของรัฐ) ข้อ ๖ ต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราช อธิปไตย บูรณภาพแห่งอาณาเขตและเขตที่ประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย เกียรติภูมิและผลประโยชน์ของชาติ และความมั่นคงของรัฐ</p>	<p>รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง บัญญัติให้รัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล องค์การอิสระ และหน่วยงานของรัฐ ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมายและหลักนิติธรรม เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและความผาสุกของประชาชนโดยรวม มาตรา ๕๐ (๑) และ (๒) บัญญัติให้บุคคลมีหน้าที่พิทักษ์รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และป้องกันประเทศ พิศักษ์รักษาเกียรติภูมิ ผลประโยชน์ของชาติ และสาธารณสมบัติของแผ่นดิน รวมทั้งให้ความร่วมมือในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และมาตรา ๕๒ บัญญัติให้รัฐมีหน้าที่ต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราช อธิปไตย บูรณภาพแห่งอาณาเขตและเขตที่ประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย เกียรติภูมิและผลประโยชน์ของชาติ ความมั่นคงของรัฐ และความสงบเรียบร้อยของประชาชน</p> <p>รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้การกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมต้องครอบคลุมถึงการรักษาเกียรติภูมิและผลประโยชน์ของชาติ จึงกำหนดให้เป็นจริยธรรมหรือข้อที่ต้องประพฤติปฏิบัติอันเป็นอุดมการณ์ของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว จึงกำหนดให้การพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราช อธิปไตย บูรณภาพแห่งอาณาเขตและเขตที่ประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย เกียรติภูมิและผลประโยชน์ของชาติ และความมั่นคงของรัฐ เป็นจริยธรรมหรือข้อที่ต้องประพฤติปฏิบัติอันเป็นอุดมการณ์ที่ผู้ดำรงตำแหน่งต้องถือปฏิบัติ</p> <p>“การรักษาเกียรติภูมิของชาติ” หมายถึง การรักษาชื่อเสียง เกียรติยศ และความยกย่องนับถือของประเทศชาติ ซึ่งเป็นสิ่งที่ประชาชนทุกคนภาคภูมิใจ และเป็นที่ยอมรับนับถือในนานาประเทศ ผู้ดำรงตำแหน่งจึงต้องไม่ประพฤติหรือกระทำการในลักษณะที่ทำให้ชื่อเสียง เกียรติยศ และความยกย่องนับถือของชาติต้องเสียหาย</p>

ร่างมาตรฐานทางจริยธรรม ฯ (รายชื่อ)	หลักการและเหตุผล
	<p>“ผลประโยชน์ของชาติ” หรือ “ผลประโยชน์แห่งชาติ” หมายถึง ความต้องการหรือความปรารถนาอันสำคัญยิ่งของประชาชนส่วนรวม ความต้องการนั้นจึงมีลักษณะกว้างและค่อนข้างถาวรและเมื่อได้พิจารณากำหนดขึ้นแล้ว ก็จะต้องมุ่งกระทำโดยต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุผล^๑ ดังนั้น การทำหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งต้องมีความมุ่งหมายที่จะรักษาความต้องการหรือความปรารถนาที่สำคัญยิ่งในการรักษาผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมซึ่งถือเป็นผลประโยชน์ของชาติ</p>
<p>(การยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติ)</p> <p>ข้อ ๗ ต้องถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน</p>	<p>การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งจะต้องคำนึงและยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นที่ตั้ง หากมีประโยชน์ส่วนตัวมาเกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องด้วยการปฏิบัติหน้าที่นั้น ก็ต้องถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่และการใช้อำนาจของผู้ดำรงตำแหน่งมีผลเกี่ยวเนื่องถึงประโยชน์ส่วนรวมของบ้านเมืองและประชาชนเป็นสำคัญ</p> <p>การยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนตามข้อ ๗ นี้ แตกต่างจาก “การกระทำการอันเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์” ตามข้อ ๑๑ โดยข้อ ๗ นี้ เป็นกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่แล้วมีสถานการณ์ที่ต้องเลือกระหว่างประโยชน์ของประเทศชาติกับประโยชน์ส่วนตน ผู้ดำรงตำแหน่งต้องยึดถือเอาผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นที่ตั้ง หากไปยึดถือเอาประโยชน์ส่วนตนเป็นที่ตั้งแล้วถือว่าไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมข้อนี้ แต่ข้อ ๑๑ ห้ามกระทำการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ซึ่งเป็นข้อห้ามมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งมีสถานการณ์ที่เป็นการขัดกัน</p>

^๑ คู่มือเรื่องการพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ของวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, หน้า ๑.

ร่างมาตรฐานทางจริยธรรม ฯ (รายชื่อ)	หลักการและเหตุผล
	ระหว่างประโยชน์ส่วนรวมที่ตนปฏิบัติหน้าที่นั้นกับประโยชน์ส่วนตัวของผู้ดำรงตำแหน่ง เป็นลักษณะของประโยชน์ทับซ้อนกัน เพราะจะทำให้มีผลให้ผู้นั้นขาดการตัดสินใจในการปฏิบัติหน้าที่บนพื้นฐานของความเที่ยงธรรม
<p>(ความซื่อสัตย์สุจริตทั้งในส่วนตัวและผู้อื่น)</p> <p>ข้อ ๘ ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบเพื่อตนเองหรือผู้อื่น หรือมีพฤติกรรมที่รู้เห็นหรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ</p>	<p>ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นความประพฤติที่ตรงและชอบ โดยไม่ทุจริตคดโกงหรือคอร์รัปชันในหน้าที่ความซื่อสัตย์สุจริตถือเป็นคุณธรรมของคนดี โดยเฉพาะผู้ดำรงตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่พึงต้องยึดถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด</p> <p>นอกจากผู้ดำรงตำแหน่งจะต้องถือปฏิบัติแล้ว จะต้องไม่รู้เห็นหรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วย โดยคำว่า "ผู้อื่น" นั้น มีความหมายอย่างกว้างจะเป็นบุคคลใดก็ตามที่มาอาศัยใช้ตำแหน่งนั้นแสวงหาประโยชน์ ซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งรู้แล้วยินยอมให้กระทำ คุณลักษณะประการนี้ เป็นการยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรม ซึ่งหมายความว่า มิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งจะยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตเฉพาะตนเองเท่านั้น แต่จะต้องคอยควบคุมตรวจสอบมิให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งของตนแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วย</p>

ร่างมาตรฐานทางจริยธรรม ๖ (รายชื่อ)	หลักการและเหตุผล
<p>(การไม่ขอ ไม่เรียก ไม่รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด)</p> <p>ข้อ ๙ ต้องไม่ขอ ไม่เรียก ไม่รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด ในประการที่อาจทำให้กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่</p>	<p>การขอ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือหรือประโยชน์อื่นใด ย่อมมีผลกระทบต่อ การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่ง ซึ่งมีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวเนื่องถึงประโยชน์ส่วนรวมของ บ้านเมืองและประชาชนเป็นสำคัญ จึงควรกำหนดไว้ในหมวดมาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นอุดมการณ์ โดยห้ามผู้ดำรงตำแหน่งกระทำการฝ่าฝืน</p>
<p>(การไม่รับของขวัญของกำนัล ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด)</p> <p>ข้อ ๑๐ ต้องไม่รับของขวัญของกำนัล ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เว้นแต่ เป็นการให้โดยธรรมจรรยา</p>	<p>การรับของขวัญหรือของกำนัล ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด แม้จะไม่เกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติ หน้าที่ แต่อาจส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่และความน่าเชื่อถือของผู้ดำรงตำแหน่ง จึงควรกำหนดให้ เป็นจริยธรรมที่ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวจะต้องไม่ประพฤติปฏิบัติ</p> <p>แต่อย่างไรก็ตามเพื่อมิให้การบังคับใช้มาตรฐานทางจริยธรรมข้อนี้มีความเคร่งครัดเกินไป ได้กำหนดข้อยกเว้นไว้ในกรณีที่เป็น การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา ซึ่งเป็นการ รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากญาติหรือจากบุคคลที่ให้อภัยในโอกาสต่าง ๆ โดยปกติ ตามขนบธรรมเนียม ประเพณี หรือวัฒนธรรม หรือให้กันตามมารยาทที่ปฏิบัติกันในสังคม^๒</p>

^๒ ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๓

ร่างมาตรฐานทางจริยธรรม ฯ (รายชื่อ)	หลักการและเหตุผล
หมวด ๒ มาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก	มาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลักคือข้อประพฤติปฏิบัติหรือข้อห้ามที่สำคัญที่ผู้ดำรงตำแหน่งต้องยึดถือเป็นเครื่องช่วยในการตัดสินใจและกำหนดการกระทำของตนเองในการปฏิบัติหน้าที่
(การขัดกันแห่งผลประโยชน์) ข้อ ๑๑ ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม	<p>“การกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์” หรือ “ผลประโยชน์ทับซ้อน” หรือ “Conflict of Interest” คือ สถานการณ์หรือการกระทำที่บุคคลไม่ว่าจะเป็นนักการเมืองข้าราชการ ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ในองค์กรหรือหน่วยงานนั้น ๆ ได้มีผลประโยชน์อันเป็นเรื่องของส่วนตัว แต่ผลประโยชน์ดังกล่าวได้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจหรือการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ในตำแหน่งหน้าที่ที่บุคคลนั้นรับผิดชอบอยู่ อันเป็นผลทำให้บุคคลนั้น ขาดการตัดสินใจบนพื้นฐานที่เที่ยงธรรม เนื่องจากการยึดผลประโยชน์ส่วนตนเป็นหลัก และส่งผลกระทบต่อประโยชน์ของส่วนรวม หรืออาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าผลประโยชน์ทับซ้อน คือ สถานการณ์ที่ผู้มีตำแหน่งและอำนาจในการตัดสินใจ ไม่ใช่ใช้อำนาจอย่างอิสระเป็นกลางเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมเนื่องจากมีผลประโยชน์ส่วนตัวเข้ามาเกี่ยวข้อง”</p> <p>นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หมวด ๔ ว่าด้วยการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ได้บัญญัติห้ามสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภาและรัฐมนตรี กระทำการในลักษณะที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ไว้ หากฝ่าฝืนมีผลให้ต้องพ้นจากตำแหน่ง บทบัญญัติดังกล่าว ซึ่งมีหลักการเดียวกับรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐ โดยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีเจตนารมณ์เพื่อป้องกันมิให้เกิดการกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ซึ่งจะก่อให้เกิดสถานการณ์</p>

“สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, “คู่มือการเรียนรู้และการป้องกันความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม,” อ้างอิงใน <http://www.fio.co.th/south/pdf/article1.pdf?topic=14> สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐.

ร่างมาตรฐานทางจริยธรรม ฯ (รายชื่อ)	หลักการและเหตุผล
	<p>ขาดจริยธรรมยากต่อการตัดสินใจ ทำให้ต้องเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งระหว่างประโยชน์ส่วนตัวกับประโยชน์สาธารณะ เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งคำนึงถึงประโยชน์ส่วนตัวของตนมากกว่าประโยชน์สาธารณะ การขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวกับการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่จึงขัดกัน ในลักษณะที่ผลประโยชน์ส่วนตัวได้มาจากการเสียไปซึ่งประโยชน์สาธารณะ (คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๒ - ๑๓/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๑)</p> <p>"การกระทำการอันเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์" ตามข้อ ๑๑ นี้ แตกต่างกับ "การถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว" ตามข้อ ๗ โดย "การกระทำการอันเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์" เช่น ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นหุ้นส่วนในบริษัทที่เป็นคู่สัญญากับหน่วยงานธุรการขององค์กรที่ตนดำรงตำแหน่งอยู่ เป็นต้น ส่วน "การยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว" ตามข้อ ๗ นั้น จะต้องมีกระทำความผิดในลักษณะที่ไม่ยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติ แต่กลับไปยึดถือประโยชน์ส่วนตัว</p>
<p>(การยึดมั่นหลักนิติธรรม และประพฤติตนอยู่ในกรอบศีลธรรม)</p> <p>ข้อ ๑๒ ยึดมั่นหลักนิติธรรม และประพฤติตนอยู่ในกรอบศีลธรรมอันดีของประชาชน</p>	<p>การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งต้องยึดมั่น "หลักนิติธรรม" (Rule of Law) ตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง ได้บัญญัติไว้ว่า "รัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล องค์กรอิสระ และหน่วยงานของรัฐ ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมายและหลักนิติธรรม เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและความผาสุกของประชาชนโดยรวม</p> <p>โดย "หลักนิติธรรม" ถือเป็นหลักพื้นฐานแห่งกฎหมาย กระบวนการยุติธรรม หรือการกระทำใด ๆ</p>

<p>ร่างมาตรฐานทางจริยธรรม ฯ (รายชื่อ)</p>	<p>หลักการและเหตุผล</p>
	<p>จะต้องไม่ฝ่าฝืน ขัด หรือแย้งต่อหลักนิติธรรม โดยหลักนิติธรรมนี้ จะถูกล่วงละเมิดไม่ได้ หากกฎหมาย กระบวนการยุติธรรม หรือการกระทำใด ๆ ฝ่าฝืน ขัด หรือแย้งต่อหลักนิติธรรม ย่อมไม่มีผลใช้บังคับ^๔ จึงกำหนดให้การยึดมั่นหลักนิติธรรมเป็นจริยธรรมที่ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวจะต้องประพฤติปฏิบัติ</p> <p>นอกจากนี้ผู้ดำรงตำแหน่งยังต้องประพฤติอยู่ในกรอบศีลธรรมอันดีของประชาชนอันเป็นความ ประพฤติที่ดีที่ชอบของสังคมที่ประชาชนถือปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความสงบสุขของสังคมอันเป็นประโยชน์ ส่วนรวม</p>
<p>(การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นอิสระ เป็นกลาง และปราศจากอคติ) ข้อ ๑๓ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นอิสระ เป็นกลาง และปราศจากอคติ โดยไม่หวั่นไหวต่ออิทธิพล กระแสสังคม หรือแรงกดดันอันมิชอบด้วยกฎหมาย</p>	<p>ในการปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระต้องมีความเป็นอิสระภายใต้รัฐธรรมนูญและหลักกฎหมาย ถือเป็นหลักประกันขั้นพื้นฐานเพื่อให้สามารถ ดำรงตนด้วยความเป็นกลางในการทำหน้าที่โดยปราศจากอคติไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายอย่างเท่าเทียมอย่างเที่ยงธรรมตามข้อเท็จจริงและกฎหมาย</p> <p>"ความเป็นกลาง" ตามข้อนี้ เมื่อพิจารณาถึงการใช้บังคับกับตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรง ตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญ และองค์กรอิสระแล้ว นอกจากจะมุ่งหมายถึงความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่โดยทั่วไปแล้ว ยังมุ่งหมายถึงความเป็นกลางทางการเมืองด้วย เนื่องจากเป็นผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรและหน่วยงาน</p>

^๔ คณะอนุกรรมการวิชาการว่าด้วยหลักนิติธรรมแห่งชาติ และคณะอนุกรรมการบรรณาธิการหนังสือหลักนิติธรรม. "หลักนิติธรรม" (Rule of Law) ความหมาย สาระสำคัญ และ ผลของการฝ่าฝืนหลักนิติธรรม" สืบค้นจากเว็บไซต์ของคณะกรรมการอิสระว่าด้วยการส่งเสริมหลักนิติธรรมแห่งชาติ (คอ.นธ.) (<http://www.nrlc.thailand.org/nrlc2013/main.php#p=0>)

ร่างมาตรฐานทางจริยธรรม ฯ (รายชื่อ)	หลักการและเหตุผล
	<p>ที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ซึ่งรวมถึงอำนาจรัฐที่ใช้โดยฝ่ายบริหารหรือคณะรัฐมนตรี และฝ่ายนิติบัญญัติ จึงย่อมต้องดำรงตนด้วยความเป็นกลางทางการเมือง แต่ความเป็นกลางในบริบท "ความเป็นกลางทางการเมือง" นี้ ไม่สามารถใช้บังคับได้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และคณะรัฐมนตรี เนื่องจากบุคคลเหล่านี้เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเป็นตำแหน่งที่มาจากฝ่ายการเมือง</p>
<p>(การรักษาความลับในการประชุม การเคารพต่อมติและเหตุผลของทุกฝ่าย) ข้อ ๑๔ รักษาไว้ซึ่งความลับในการประชุม การพิจารณาวินิจฉัย รวมทั้งเคารพต่อมติของที่ประชุมฝ่ายข้างมาก และเหตุผลของทุกฝ่ายอย่างเคร่งครัด</p>	<p>การประชุมปรึกษาหารือเพื่อพิจารณาคดีหรือเรื่องต่าง ๆ ของคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและคณะกรรมการองค์กรอิสระ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจหน้าที่โดยตรงตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายประการหนึ่ง การประชุมดังกล่าวย่อมถือเป็นการประชุมลับ หากความลับในที่ประชุมรั่วไหลออกไปภายนอกย่อมส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือในการพิจารณา ผู้เข้าร่วมประชุมจึงต้องรักษาความลับในการประชุมดังกล่าวอย่างเคร่งครัด แต่เมื่อที่ประชุมพิจารณาเสร็จแล้วและมีมติหรือมีคำวินิจฉัยออกมาก็สามารถเปิดเผยเรื่องดังกล่าวต่อสาธารณชนได้ตามกรอบของกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง</p> <p>โดยการรักษาความลับตามข้อนี้ เป็นความลับเฉพาะในการประชุมเท่านั้น แตกต่างจากการรักษาความลับตามข้อ ๒๕ ที่เป็นความลับของทางราชการโดยทั่วไปตามที่มีกฎหมายและระเบียบได้กำหนดไว้</p> <p>นอกจากนี้ การทำหน้าที่ในการพิจารณาจะอยู่ในรูปขององค์กรกลุ่ม ซึ่งจะมีการพิจารณาอภิปรายแสดงความเห็นและเหตุผลจนกระทั่งมีการลงมติ ย่อมเป็นธรรมดาที่การพิจารณาและลงมติในบางคดีหรือบางเรื่องอาจมีคะแนนเสียงไม่เป็นเอกฉันท์ หรือเป็นลักษณะคะแนนเสียงข้างมาก ดังนั้น ฝ่ายเสียงข้างน้อยต้องเคารพมติของฝ่ายเสียงข้างมาก และทุกฝ่ายต้องรับฟังเหตุผลซึ่งกันและกัน</p>

<p>ร่างมาตรฐานทางจริยธรรม ฯ</p> <p>(รายชื่อ)</p>	<p>หลักการและเหตุผล</p>
<p>(การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนหรือสื่อมวลชน)</p> <p>ข้อ ๑๕ ให้ข้อมูลข่าวสารตามข้อเท็จจริงแก่ประชาชนหรือสื่อมวลชนอันอยู่ในความรับผิดชอบของตน ถูกต้องครบถ้วนและไม่บิดเบือน</p>	<p>รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๙ บัญญัติให้รัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มีใช้ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติ และต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้โดยสะดวก เพื่อให้ประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นและสิทธิทางการเมือง และสามารถตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐได้โดยถูกต้องตามความเป็นจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนยิ่งขึ้น และพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคง และยังเป็นการให้ประชาชนได้ปกป้องรักษาประโยชน์ของตน ดังนั้น เพื่อให้หลักการดังกล่าวบรรลุ จึงสมควรกำหนดให้เป็นจริยธรรมหรือข้อที่ต้องประพฤติปฏิบัติของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวที่ต้องให้ข้อมูลข่าวสารตามข้อเท็จจริงแก่ประชาชนหรือสื่อมวลชนอันอยู่ในความรับผิดชอบของตน ถูกต้องครบถ้วนและไม่บิดเบือน</p>
<p>(การไม่ให้คำปรึกษา หรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณา)</p> <p>ข้อ ๑๖ ไม่ให้คำปรึกษาแก่บุคคลภายนอก หรือแสดงความคิดเห็น หรือข้อมูลต่อสื่อสาธารณะ หรือสาธารณชนในเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณา อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสียความเป็นธรรมแก่การปฏิบัติหน้าที่ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายขององค์กร</p>	<p>การให้คำปรึกษาหรือแสดงความคิดเห็นแก่บุคคลภายนอก แม้จะมีใช้คุณธรรมหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในคดีหรือในเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณานั้น อาจไม่เสียความเป็นธรรม แต่อาจส่งผลกระทบต่อการดำรงตนด้วยความเป็นกลางในกระบวนการพิจารณาวินิจฉัยและการทำหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งที่อยู่ในบังคับมาตรฐานทางจริยธรรมฉบับนี้ ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายขององค์กร</p>

<p>ร่างมาตรฐานทางจริยธรรม ฯ</p> <p>(รายชื่อ)</p>	<p>หลักการและเหตุผล</p>
<p>(การไม่กระทำการใดที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเกียรติศักดิ์)</p> <p>ข้อ ๑๗ ไม่กระทำการใดที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเกียรติศักดิ์ของการดำรงตำแหน่ง</p>	<p>“เกียรติศักดิ์ของการดำรงตำแหน่ง” คือ ชื่อเสียงตามฐานะตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่ง ซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งนั้นจะต้องรักษาชื่อเสียงของตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่ไว้ การประพฤติปฏิบัติหรือการดำเนินการใด แม้จะมีได้เป็นการใช้อำนาจหน้าที่โดยตรงก็ตาม แต่ถ้การกระทำดังกล่าวส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์และความเชื่อถือศรัทธาของประชาชนต่อตำแหน่งและองค์กรของผู้ดำรงตำแหน่ง และอาจกระทบต่อการทำหน้าที่แล้ว ย่อมต้องห้ามตามจริยธรรมนี้ เช่น อาจทำให้ขาดความเป็นอิสระและเป็นกลางในการทำหน้าที่หรือกระทบเกียรติศักดิ์หรือชื่อเสียงของตำแหน่งตุลาการและผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ย่อมทำให้สาธารณชนขาดความเชื่อถือศรัทธาต่อสถาบันตุลาการและองค์กรอิสระ</p>
<p>(การไม่ปล่อยปละละเลยหรือยินยอมให้บุคคลใดเรียกรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด)</p> <p>ข้อ ๑๘ ไม่ปล่อยปละละเลยหรือยินยอมให้บุคคลในครอบครัวหรือบุคคลที่อยู่ในกำกับดูแลหรือความรับผิดชอบของตน เรียกรับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด จากคู่กรณี หรือจากบุคคลอื่นใดในประการที่อาจทำให้กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตน</p>	<p>นอกจากจะกำหนดห้ามมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งขอ เรียกรับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดไว้ในข้อ ๔ แล้ว เห็นควรกำหนดรวมถึงการห้ามมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งปล่อยปละละเลยหรือยินยอมให้บุคคลในครอบครัวหรือบุคคลที่อยู่ในกำกับดูแลหรือความรับผิดชอบของตนกระทำการดังกล่าวด้วย</p> <p>คำว่า “บุคคลในครอบครัวและบุคคลที่อยู่ในกำกับดูแลหรือความรับผิดชอบของตน” เป็นถ้อยคำที่มีขอบเขตในการตีความให้ความหมายได้ ไม่กว้างหรือแคบเกินไป โดยหมายรวมถึงบุคคลที่อยู่ในกำกับดูแลหรือความรับผิดชอบของตนตามที่กฎหมายและระเบียบกำหนดไว้ และตามความเป็นจริง โดย “บุคคลในครอบครัว” เช่น สามี ภริยา บุตร เป็นต้น ส่วน “บุคคลที่อยู่ในกำกับดูแลหรือความรับผิดชอบของตน” จะรวมทั้งผู้ที่อยู่ในกำกับดูแลตามที่กฎหมายและระเบียบกำหนดและตามความเป็นจริง โดยบุคคลที่อยู่ในกำกับดูแลตามที่กฎหมายและระเบียบกำหนดไว้ เช่น ผู้เชี่ยวชาญประจำตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เป็นต้น ส่วนผู้ที่อยู่ในกำกับดูแลตามความเป็นจริง เช่น คนขับรถส่วนตัวของผู้ดำรงตำแหน่งจ้างเป็นส่วนตัว โดยไม่ได้แต่งตั้งขึ้นตามกฎหมาย เป็นต้น</p>

<p>ร่างมาตรฐานทางจริยธรรม ฯ</p> <p>(รายชื่อ)</p>	<p>หลักการและเหตุผล</p>
<p>(ละเว้นการคบหาสมาคมกับคู่กรณี หรือผู้ประพฤติผิดกฎหมาย)</p> <p>ข้อ ๑๙ ไม่คบหาสมาคมกับคู่กรณี ผู้ประพฤติผิดกฎหมาย ผู้มีอิทธิพล หรือผู้มีความประพฤติหรือผู้มีชื่อเสียงในทางเสื่อมเสีย อันอาจกระทบกระเทือนต่อความเชื่อถือศรัทธาของประชาชนในการปฏิบัติหน้าที่</p>	<p>การคบหาสมาคมกับคู่กรณี ผู้ประพฤติผิดกฎหมาย ผู้มีอิทธิพล หรือผู้มีความประพฤติหรือผู้มีชื่อเสียงในทางเสื่อมเสีย ไม่ว่าจะเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ หรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือผลประโยชน์ เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่ก็ตาม ย่อมส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์และความเชื่อถือศรัทธาของประชาชนต่อตำแหน่งและองค์กรของผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งเป็นองค์กรหลักในการอำนวยความสะดวกและตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย</p>
<p>(การไม่ล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ)</p> <p>ข้อ ๒๐ ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศจนเป็นเหตุทำให้ผู้ถูกกระทำได้รับความเดือดร้อนเสียหายหรือกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ โดยผู้ถูกกระทำอยู่ในภาวะจำต้องยอมรับในการกระทำนั้น</p> <p>ไม่นำความสัมพันธ์ทางเพศที่ตนมีต่อบุคคลใดมาเป็นเหตุหรือมีอิทธิพลครอบงำให้ใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด</p>	<p>- วรรคหนึ่ง เป็นเรื่อง "sexual harassment" หรือการถูกคุกคามทางเพศในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา หรือผู้ที่อยู่ภายใต้บังคับบัญชาเท่านั้น ซึ่งเป็นเรื่องที่เสียหายในวงราชการ จึงกำหนดให้เป็นจริยธรรมที่ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวจะต้องไม่ประพฤติปฏิบัติ</p> <p>โดยการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศดังกล่าว ย่อมหมายรวมทั้งการกระทำที่ชายกระทำต่อหญิง หรือหญิงกระทำต่อชาย และรวมถึงการล่วงละเมิดทางเพศของเพศเดียวกัน โดยไม่จำกัดวิธีการกระทำ ซึ่งเป็นเหตุก่อให้เกิดความเดือดร้อนเสียหาย หรือกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ เช่น การแอบมอง การโทรศัพท์ไปรบกวนหรือคุยในเชิงชู้สาว เป็นต้น</p> <p>ส่วนกรณี "ผู้ถูกกระทำอยู่ในภาวะจำต้องยอมรับในการกระทำนั้น" หมายถึงผู้ถูกกระทำยินยอมในการละเมิดหรือคุกคามทางเพศนั้น แต่การยินยอมนั้นเป็นไปโดยไม่สมัครใจ เป็นการยินยอมในภาวะจำต้องยอมไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เพราะผู้ดำรงตำแหน่งมีอำนาจหรืออิทธิพลเหนือกว่าตน</p> <p>- วรรคสอง กำหนดห้ามมิให้การที่ผู้ดำรงตำแหน่งนำความสัมพันธ์ทางเพศที่ตนมี</p>

ร่างมาตรฐานทางจริยธรรม ฯ (รายชื่อ)	หลักการและเหตุผล
	กับบุคคลใด ไม่ว่าบุคคลนั้นจะเป็นบุคคลในองค์กรหรือไม่ มาเป็นเหตุหรือมีอิทธิพลครอบงำให้ใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นคุณหรือโทษแก่บุคคลใด เช่น หากผู้ถูกระทำไม่ยินยอมผู้ดำรงตำแหน่งอาจใช้วิธีการที่ตนมีอำนาจหน้าที่กระทำการอันเป็นโทษต่อบุคคลผู้ถูกระทำนั้น เช่น ไม่พิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง โยกย้าย เป็นต้น หรือหากผู้ถูกระทำยินยอม ก็จะกระทำในทางที่เป็นคุณ เช่น ให้เลื่อนตำแหน่ง เป็นต้น
หมวด ๓ จริยธรรมทั่วไป	จริยธรรมทั่วไป เป็นข้อที่ควรประพฤติปฏิบัติทั่วไปในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้ดำรงตำแหน่ง เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างสูงสุด
(การปฏิบัติหน้าที่เต็มกำลังความสามารถ) ข้อ ๒๑ ปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มกำลังความสามารถ และยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรม โปร่งใสและตรวจสอบได้ และปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติ และความผาสุกของประชาชนโดยรวม	เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่เกิดสัมฤทธิ์ผลและเกิดประโยชน์สูงสุดต่องานราชการและองค์กร และเป็นการผดุงเกียรติและศักดิ์ศรีของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ควรแก่ความไว้วางใจและเชื่อมั่นของประชาชน และดำรงตนตั้งมั่นเป็นแบบอย่างที่ดีงามสมกับความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และการยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรมและมีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ และเป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติ และความผาสุกของประชาชนโดยรวม ซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง ที่บัญญัติให้รัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล องค์กรอิสระ และหน่วยงานของรัฐ ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมายและหลักนิติธรรม เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและความผาสุกของประชาชนโดยรวม

<p>ร่างมาตรฐานทางจริยธรรม ฯ</p> <p>(รายชื่อ)</p>	<p>หลักการและเหตุผล</p>
<p>(การอุทิศเวลาแก่ทางราชการ)</p> <p>ข้อ ๒๒ อุทิศเวลาแก่ทางราชการ ไม่เบียดบังเวลาราชการไปประกอบธุรกิจหรือเพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือผู้อื่น</p>	<p>การ “อุทิศเวลาให้กับทางราชการ” นั้น นอกจากผู้ดำรงตำแหน่งต้องอุทิศเวลาให้กับการปฏิบัติหน้าที่ตามเวลาราชการที่ได้กำหนดไว้อย่างเต็มที่และคุ้มค่าแล้ว และในช่วงนอกเวลาราชการหากทางราชการมีความจำเป็นต้องให้ผู้ดำรงตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่เพื่อรักษาไว้ซึ่งประโยชน์ส่วนรวมแล้วผู้ดำรงตำแหน่งย่อมต้องเสียสละเวลาของตนในการปฏิบัติหน้าที่ให้กับทางราชการด้วย จึงจะถือได้ว่าเป็นการอุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างแท้จริง</p> <p>นอกจากผู้ดำรงตำแหน่งต้องอุทิศเวลาให้แก่ทางราชการแล้ว จะต้องไม่เบียดบังเวลาราชการหรือนำเวลาราชการตามที่ได้กำหนดไว้สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ไปใช้ในกิจส่วนตัว หรือเพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือผู้อื่น แต่อย่างไรก็ตามหากเป็นกรณีที่มีกฎหมายและระเบียบให้กระทำได้ ย่อมไม่ถือเป็นการเบียดบังเวลาราชการ เช่น การไปเป็นวิทยากรบรรยายให้ความรู้ในการฝึกอบรมตามระเบียบว่าด้วยการฝึกอบรมของทางราชการ เป็นต้น</p>
<p>(การปฏิบัติต่อประชาชน)</p> <p>ข้อ ๒๓ ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความเต็มใจ ให้บริการด้วยความรวดเร็ว เสมอภาค ถูกต้อง โปร่งใส ปราศจากอคติ และเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์</p>	<p>การปฏิบัติหน้าที่ต่อประชาชนด้วยความเต็มใจ เป็นการสร้างความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อองค์กรในการให้บริการแก่ประชาชนเป็นอย่างดี และการปฏิบัติหน้าที่นั้นต้องเป็นไปด้วยความรวดเร็ว ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความเสมอภาค เท่าเทียมกัน ไม่มีการเลือกปฏิบัติต่อประชาชนโดยไม่เป็นธรรม และการปฏิบัติหน้าที่ต้องถูกต้องตามกฎหมายและเหตุผล มีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ เป็นไปอย่างปราศอคติ ไม่มีความลำเอียง นอกจากนี้ยังต้องเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของประชาชนตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติรับรองและคุ้มครองไว้</p>

<p>ร่างมาตรฐานทางจริยธรรม ฯ</p> <p>(รายชื่อ)</p>	<p>หลักการและเหตุผล</p>
<p>(การดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการ)</p> <p>ข้อ ๒๔ ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองโดยไม่จำเป็น</p>	<p>การดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองโดยไม่จำเป็น จะครอบคลุมทั้งการใช้ทรัพย์สินของราชการในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และใช้ในเรื่องส่วนตัว กล่าวคือ การใช้ทรัพย์สินของราชการในการปฏิบัติหน้าที่ราชการต้องใช้ อย่างคุ่มค่า ระมัดระวังมิให้เสียหาย จะใช้ทรัพย์สินทางราชการเพื่อกิจส่วนตัวก็ไม่ได้ ไม่ว่าจะใช้ เพื่อกิจส่วนตัวนั้น อาจเริ่มจากเป็นการใช้ทรัพย์สินทางราชการเพื่อการปฏิบัติราชการ แต่ในระหว่าง ปฏิบัติราชการกลับใช้ทรัพย์สินในเรื่องส่วนตัวด้วย หรือกรณีเป็นการเริ่มใช้ทรัพย์สินทางราชการเพื่อ กิจส่วนตัวโดยแท้ ไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการเลยก็ตาม ถือว่าต้องห้ามตามจริยธรรมข้อนี้แล้ว</p>
<p>(การรักษาความลับของทางราชการ)</p> <p>ข้อ ๒๕ รักษาความลับของทางราชการตามกฎหมาย และระเบียบแบบแผน ของราชการ</p>	<p>เพื่อให้ผู้ดำรงตำแหน่งรักษาความปลอดภัยด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นความลับของทางราชการ หากข้อมูลดังกล่าวรั่วไหลย่อมกระทบต่อทางราชการและต่อการปฏิบัติหน้าที่ได้ โดยการรักษาความลับ ของทางราชการในข้อนี้ เป็นความลับของทางราชการโดยทั่วไปตามที่กฎหมายและระเบียบกำหนดไว้ให้ ส่วนราชการและผู้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวต้องรักษาไว้มิให้รั่วไหล เช่น เอกสารลับ เป็นต้น จะแตกต่าง กับการรักษาความลับตามข้อ ๑๔ ที่กำหนดเฉพาะการรักษาความลับในการประชุมและการพิจารณา วินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ ซึ่งถือเป็นเรื่องที่สำคัญเพราะเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจ โดยตรง</p>

ร่างมาตรฐานทางจริยธรรม ฯ (รายชื่อ)	หลักการและเหตุผล
<p>(การปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชา)</p> <p>ข้อ ๒๖ ปฏิบัติ กำกับดูแลหรือบังคับบัญชาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และระบบคุณธรรม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม</p>	<p>เพื่อให้การบริหารงานบุคคลเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล และสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใต้บังคับบัญชา จึงกำหนดให้เป็นจริยธรรมที่ผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งมีฐานะเป็นผู้ปฏิบัติ กำกับดูแล และเป็นผู้บังคับบัญชา ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ดังกล่าว</p> <p>ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะอยู่ในฐานะผู้ปฏิบัติ กำกับดูแล หรือเป็นผู้บังคับบัญชา ย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายของแต่ละองค์กร โดยจะต้องปฏิบัติ กำกับดูแลหรือบังคับบัญชาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และระบบคุณธรรม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม</p>
<p>หมวด ๔ การฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตาม ตามมาตรฐานทางจริยธรรม</p>	<p>กำหนดลักษณะร้ายแรงของจริยธรรมและการดำเนินการกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่ง ฝ่าฝืน และไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ให้รองรับกับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p>
<p>(กรณีที่มีลักษณะร้ายแรง)</p> <p>ข้อ ๒๗ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมในหมวด ๑ ให้ถือว่า มีลักษณะร้ายแรง</p> <p>การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมในหมวด ๒ และหมวด ๓ จะถือว่า มีลักษณะร้ายแรงหรือไม่ ให้พิจารณาถึงพฤติกรรมการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ เจตนาและความร้ายแรงของความเสียหายที่เกิดจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ นั้น</p>	<p>กำหนดว่าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมใดบ้างที่มีลักษณะร้ายแรง เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๙ วรรคหนึ่ง ซึ่งบัญญัติไว้ว่า "...มาตรฐานทางจริยธรรม...ต้องระบุให้ชัดเจนด้วยว่าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมใดมีลักษณะร้ายแรง"</p> <p>โดยข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง กำหนดให้การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมในหมวด ๑ ให้ถือว่า มีลักษณะร้ายแรง หมายความว่า เมื่อมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ในหมวด ๑ จะมีลักษณะร้ายแรงทันทีที่ลงมือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม</p>

ร่างมาตรฐานทางจริยธรรม ฯ (รายชื่อ)	หลักการและเหตุผล
	<p>ส่วนข้อ ๒๗ วรรคสอง กำหนดให้การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ในหมวด ๒ และหมวด ๓ จะถือว่า มีลักษณะร้ายแรงหรือไม่ ให้พิจารณาถึงพฤติกรรมของการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ เจตนาและความร้ายแรงของความเสียหายที่เกิดจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ นั้น หมายความว่า กรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมในหมวดดังกล่าว จะมีลักษณะร้ายแรงหรือไม่ ยังต้องพิจารณาถึงพฤติกรรมประกอบการกระทำฝ่าฝืนด้วย มิใช่มีลักษณะร้ายแรงทันทีที่ลงมือกระทำฝ่าฝืน</p> <p>เหตุผลที่กำหนดให้การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมที่จะถือว่าร้ายแรงนั้นมี ๒ ลักษณะ (๑) กรณีร้ายแรงทันทีที่ลงมือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง และ (๒) กรณีจะร้ายแรงหรือไม่ให้พิจารณาถึงพฤติกรรมประกอบการกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติด้วยตามข้อ ๒๗ วรรคสอง เนื่องจากกรณีตามข้อ ๒๗ วรรคสอง เป็นกรณีที่ไม่อาจกำหนดให้ชัดเจนดังเช่นกรณีตามข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมในหมวด ๓ ว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นอุดมการณ์ได้ เพราะการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมในหมวด ๒ ซึ่งเป็นมาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก และหมวด ๓ ซึ่งเป็นจริยธรรมทั่วไป อาจมีความไม่ชัดเจนที่จะระบุให้เป็นเรื่องร้ายแรงได้ เนื่องจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมในหมวด ๒ และหมวด ๓ ดังกล่าว อาจมีผลกระทบหรือความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ ต่อการดำรงตน หรือต่อผลประโยชน์ของชาติและประชาชนทั้งที่ร้ายแรงและไม่ร้ายแรง ซึ่งต้องพิจารณาประกอบกับพฤติกรรมและเจตนาของการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมนั้นด้วย การที่จะระบุให้ชัดเจนดังเช่นกรณีตามหมวด ๓ อาจเป็นการสร้างภาระให้กับผู้ดำรงตำแหน่งเกินสมควร หากผลของการฝ่าฝืนนั้นมีผลกระทบหรือความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ ต่อการดำรงตน ต่อผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน แล้วแต่กรณีเพียงเล็กน้อย หรือหากจะกำหนดกรณีใดเป็นกรณีร้ายแรงก็ไม่อาจครอบคลุมถึงกรณีอื่นที่ไม่กำหนดเป็นกรณีร้ายแรงแต่อาจเกิดผลกระทบหรือความเสียหายที่ร้ายแรงได้ ดังนั้น จึงเห็นสมควรกำหนดว่า</p>

ร่างมาตรฐานทางจริยธรรม ฯ (รายชื่อ)	หลักการและเหตุผล
	<p>การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมในหมวด ๒ และหมวด ๓ จะถือว่ามีลักษณะร้ายแรงหรือไม่ ให้พิจารณาถึงพฤติกรรมและเจตนาของการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ และความร้ายแรงของความเสียหายที่เกิดจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ นั้น ซึ่งการกำหนดในลักษณะดังกล่าวจะมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมเป็นกรณี ๆ ไป</p>
<p>(กลไกการบังคับ)</p> <p>ข้อ ๒๘ การดำเนินการแก่บุคคลตามข้อ ๓ ว่ากระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมนี้ให้เป็นไปตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการนั้น</p>	<p>กำหนดการดำเนินการบังคับใช้กรณีที่มีการฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการนั้น ซึ่งเป็นถ้อยคำที่กระชับได้ใจความ มีความครอบคลุม ยืดหยุ่นในการบังคับใช้ โดยหมายความรวมทั้งกรณีที่ได้ฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรมที่มีลักษณะร้ายแรง และมีลักษณะไม่ร้ายแรง ซึ่งนอกจากจะรองรับกับกลไกการบังคับใช้ตามบทบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ยังรองรับกับกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการนั้นที่จะตราหรือกำหนดขึ้นในอนาคตได้</p> <p>เหตุที่ไม่กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการยื่นคำร้อง การไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม เนื่องจากเห็นว่านอกจากรัฐธรรมนูญจะได้บัญญัติกลไกดังกล่าวไว้โดยละเอียดแล้ว ยังจะต้องไปบัญญัติรายละเอียดของกลไกการบังคับใช้มาตรฐานทางจริยธรรมเพิ่มเติมไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้องอีก เช่น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เป็นต้น ดังนั้น หากกำหนดกลไกการบังคับใช้ไว้ในร่างมาตรฐานทางจริยธรรมฉบับนี้โดยละเอียดแล้ว อาจจะไปขัดหรือแย้งต่อกฎหมายที่จะตราขึ้นภายหลังดังกล่าวได้ จึงควรกำหนดไว้ให้กระชับได้ใจความครอบคลุมว่า "การดำเนินการกับบุคคลตามข้อ ๓ ว่ากระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมนี้ให้เป็นไปตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการนั้น"</p>

ตารางเปรียบเทียบ

ร่างมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ.

กับข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๘ (บทบัญญัติในส่วนที่คล้ายคลึงกัน)

ร่างมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ.	ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๘	หมายเหตุ
<p style="text-align: center;">หมวด ๑ มาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นอุดมการณ์</p> <p>(การยึดมั่นระบอบประชาธิปไตย)</p> <p>ข้อ ๕ ต้องยึดมั่นและธำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย</p> <p>(การพิทักษ์รักษาสถาบันพระมหากษัตริย์ ผลประโยชน์ของชาติ และความมั่นคงของรัฐ)</p> <p>ข้อ ๖ ต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราชอธิปไตย บูรณภาพแห่งอาณาเขตและเขตที่ประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย เกียรติภูมิและผลประโยชน์ของชาติ และความมั่นคงของรัฐ</p>	<p style="text-align: center;">หมวด ๑ จริยธรรม</p> <p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๑ อุดมคติของสมาชิกและกรรมการ</p> <p>ข้อ ๕ สมาชิกและกรรมการจักต้องจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ทั้งสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข</p> <p>ข้อ ๕ สมาชิกและกรรมการจักต้องจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ทั้งสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข</p>	<p>* ร่างมาตรฐานทางจริยธรรมฯ พ.ศ. การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมในหมวด ๑ ให้ถือว่ามียักขณะร้ายแรง</p> <p>และการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมในหมวด ๒ และหมวด ๓ จะถือว่ามียักขณะร้ายแรงหรือไม่ ให้พิจารณาถึงพฤติกรรมการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ เจตนา และความร้ายแรงของความเสียหายที่เกิดจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ นั้น</p> <p>* จริยธรรมของสมาชิกไม่ได้กำหนดในร่างมาตรฐานฯ (ศาลรัฐธรรมนูญ)</p> <p>ข้อ ๙ สมาชิกและกรรมการจักต้องเคารพและปฏิบัติตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และมติของที่ประชุมโดยเคร่งครัด</p>

ร่างมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ.	ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๘	หมายเหตุ
<p>(การยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติ)</p> <p>ข้อ ๗ ต้องถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน</p> <p>(ความซื่อสัตย์สุจริตทั้งในส่วนตัวและผู้อื่น)</p> <p>ข้อ ๘ ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบเพื่อตนเองหรือผู้อื่น หรือมีพฤติการณ์ที่รู้เห็นหรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ</p> <p>(การไม่ขอ ไม่เรียก ไม่รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด)</p> <p>ข้อ ๙ ต้องไม่ขอ ไม่เรียก ไม่รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดในประการที่อาจทำให้กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่</p> <p>(การไม่รับของขวัญของกำนัล ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด)</p> <p>ข้อ ๑๐ ต้องไม่รับของขวัญของกำนัล ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เว้นแต่เป็นการให้โดยธรรมจรรยา</p>	<p>ข้อ ๗ สมาชิกและกรรมการจักต้องปฏิบัติหน้าที่เพื่อประเทศชาติและประชาชนอย่างเต็มความสามารถ ด้วยความรับผิดชอบ ยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นสำคัญ</p> <p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๒ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกและกรรมการ</p> <p>ข้อ ๘ สมาชิกและกรรมการจักต้องปฏิบัติหน้าที่และแสดงความคิดเห็นโดยสุจริต เทียงธรรม มีความเป็นอิสระ มีจิตสำนึกที่ดี มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบและเสียสละเพื่อประโยชน์ของส่วนร่วมและประเทศชาติ มีสำนึกในบทบาทหน้าที่ และดำรงไว้ซึ่งความสามัคคีในหมู่คณะ เพื่อรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของสภา</p>	<p>ข้อ ๑๐ ในการพิจารณา สรรหา กลั่นกรอง หรือแต่งตั้งบุคคลใดเข้าสู่ตำแหน่งตามบทบัญญัติของกฎหมาย สมาชิกและกรรมการจักต้องพิจารณาให้เป็นไปตามระบบคุณธรรม และคำนึงถึงพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลดังกล่าวด้วย</p> <p>ข้อ ๑๒ สมาชิกและกรรมการจักต้องให้เกียรติและเคารพสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลของสมาชิก กรรมการ และผู้อื่น ไม่แสดงกิริยาหรือวาจาอันไม่สุภาพ ใส่ร้ายหรือเสียดสีบุคคลใด หรือนำเอาเรื่องที่เป็นเท็จมาอภิปรายหรือแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมสภาที่ประชุมคณะกรรมาธิการ หรือที่อื่นใด</p> <p>ข้อ ๑๓ สมาชิกและกรรมการพึงระวังในการปฏิบัติหน้าที่อันอาจจะก้าวก่ายการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกและกรรมการอื่น และต้องไม่กระทำการใดอันเป็นการนอกเหนืออำนาจหน้าที่</p> <p>ข้อ ๑๔ สมาชิกและกรรมการพึงเป็นแบบอย่างที่ดีในการรักษาขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงาม รวมทั้งการรักษาเอกลักษณ์ของความเป็นชาติไทย</p>

<p>ร่างมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ.</p>	<p>ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>หมายเหตุ</p>
<p style="text-align: center;">หมวด ๒ มาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก</p> <p>(การขัดกันแห่งผลประโยชน์)</p> <p>ข้อ ๑๑ ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม</p> <p>(การยึดมั่นหลักนิติธรรม และประพฤติตนอยู่ในกรอบศีลธรรม)</p> <p>ข้อ ๑๒ ยึดมั่นหลักนิติธรรม และประพฤติตนอยู่ในกรอบศีลธรรมอันดีของประชาชน</p> <p>(การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นอิสระ เป็นกลาง และปราศจากอคติ)</p> <p>ข้อ ๑๓ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นอิสระ เป็นกลาง และปราศจากอคติโดยไม่หวั่นไหวต่ออิทธิพล กระแสสังคม หรือแรงกดดันอันมิชอบด้วยกฎหมาย</p>	<p>(หมวดที่ ๑ ส่วนที่ ๔ จริยธรรมเกี่ยวกับการดำรงตน)</p> <p>ข้อ ๒๕ สมาชิกและกรรมการจักต้องไม่แสวงหาประโยชน์โดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่และไม่กระทำการอันขัดกันระหว่างประโยชน์หรือมีผลประโยชน์ทับซ้อน และจักต้องดูแลให้คู่สมรสและบุตรของสมาชิกและกรรมการปฏิบัติเช่นเดียวกันด้วย</p> <p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๓ จริยธรรมต่อประชาชน</p> <p>ข้อ ๑๗ สมาชิกและกรรมการจักต้องประพฤติและปฏิบัติตนเพื่อให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาและเป็นแบบอย่างที่ดีงามแก่ประชาชน</p> <p>(หมวดที่ ๑ ส่วนที่ ๒ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกและกรรมการ)</p> <p>ข้อ ๘ สมาชิกและกรรมการจักต้องปฏิบัติหน้าที่และแสดงความคิดเห็นโดยสุจริต เทียงธรรม มีความเป็นอิสระ มีจิตสำนึกที่ดี มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบและเสียสละเพื่อประโยชน์ของส่วนร่วมและประเทศชาติ มีสำนึกในบทบาทหน้าที่ และดำรงไว้ซึ่งความสามัคคีในหมู่คณะ เพื่อรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของสภา</p>	<p>ข้อ ๒๐ สมาชิกและกรรมการพึงแต่งกายสุภาพเรียบร้อยตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ให้เกียรติและเคารพต่อที่ประชุมสภา และสำรวมกิริยาวาจาในบริเวณรัฐสภา</p> <p>ข้อ ๒๔ สมาชิกและกรรมการพึงระมัดระวังการปฏิบัติงาน การปฏิบัติหน้าที่หรือกระทำการใดของผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการประจำตัวสมาชิก และผู้ช่วยดำเนินงานของสมาชิกที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ นักวิชาการ และเลขานุการประจำคณะกรรมาธิการหรือบุคคลใกล้ชิดอื่นใดมิให้มีการกระทำใด ๆ อันเป็นที่เสื่อมเสียแก่สมาชิก กรรมการ หรือสภา</p>

๒๒

<p>ร่างมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ.</p>	<p>ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>หมายเหตุ</p>
<p>(การรักษาความลับในการประชุม การเคารพต่อมติและเหตุผลของทุกฝ่าย)</p> <p>ข้อ ๑๔ รักษาไว้ซึ่งความลับในการประชุม การพิจารณาวินิจฉัย รวมทั้งเคารพต่อมติของที่ประชุมฝ่ายข้างมาก และเหตุผลของทุกฝ่ายอย่างเคร่งครัด</p> <p>(การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนหรือสื่อมวลชน)</p> <p>ข้อ ๑๕ ให้ข้อมูลข่าวสารตามข้อเท็จจริงแก่ประชาชนหรือสื่อมวลชนอันอยู่ในความรับผิดชอบของตน ถูกต้องครบถ้วนและไม่บิดเบือน</p> <p>(การไม่ให้คำปรึกษา หรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณา)</p> <p>ข้อ ๑๖ ไม่ให้คำปรึกษาแก่บุคคลภายนอก หรือแสดงความคิดเห็นหรือข้อมูลต่อสื่อสาธารณะ หรือสาธารณชนในเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณา อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสียความเป็นธรรมแก่การปฏิบัติหน้าที่ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายขององค์กร</p>	<p>(หมวดที่ ๑ ส่วนที่ ๒ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกและกรรมการ)</p> <p>ข้อ ๑๑ สมาชิกและกรรมการจักต้องรักษาความลับในการประชุมที่กระทำการลับ โดยไม่นำไปเปิดเผยแก่ผู้ใดหรือในทางใด เว้นแต่เป็นการต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p> <p>(หมวดที่ ๑ ส่วนที่ ๒ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกและกรรมการ)</p> <p>ข้อ ๑๕ สมาชิกและกรรมการพึงให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้องและไม่ใช้หรือบิดเบือนข้อมูล ข้อเท็จจริง หรือวิจารณ์ในลักษณะที่ก่อให้เกิดความเสียหาย เพื่อให้ผู้อื่นหรือประชาชนเข้าใจผิด หรือเพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือบุคคลอื่นใด</p>	

<p>ร่างมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ.</p>	<p>ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>หมายเหตุ</p>
<p>(การไม่กระทำการใดที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเกียรติศักดิ์)</p> <p>ข้อ ๑๗ ไม่กระทำการใดที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเกียรติศักดิ์ของการดำรงตำแหน่ง</p> <p>(การไม่ปล่อยปละละเลยหรือยินยอมให้บุคคลใดเรียกรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด)</p> <p>ข้อ ๑๘ ไม่ปล่อยปละละเลยหรือยินยอมให้บุคคลในครอบครัวหรือบุคคลที่อยู่ในกำกับดูแลหรือความรับผิดชอบของตน เรียกรับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด จากคู่กรณี หรือจากบุคคลอื่นใดในประการที่อาจทำให้กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตน</p> <p>(ละเว้นการคบหาสมาคมกับคู่กรณี หรือผู้ประพฤติผิดกฎหมาย)</p> <p>ข้อ ๑๙ ไม่คบหาสมาคมกับคู่กรณี ผู้ประพฤติผิดกฎหมาย ผู้มีอิทธิพล หรือผู้มีความประพฤติหรือผู้มีชื่อเสียงในทางเสื่อมเสีย อันอาจกระทบกระเทือนต่อความเชื่อถือศรัทธาของประชาชนในการปฏิบัติหน้าที่</p>	<p>ส่วนที่ ๔ จริยธรรมเกี่ยวกับการดำรงตน</p> <p>ข้อ ๒๒ สมาชิกและกรรมการจักต้องไม่ประกอบอาชีพ วิชาชีพ ดำเนินธุรกิจหรือกระทำการใดอันเป็นการเสื่อมเสียต่อเกียรติศักดิ์ของการเป็นสมาชิกหรือกรรมการ</p> <p>(หมวดที่ ๑ ส่วนที่ ๔ จริยธรรมเกี่ยวกับการดำรงตน)</p> <p>ข้อ ๒๕ สมาชิกและกรรมการจักต้องไม่แสวงหาประโยชน์โดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่และไม่กระทำการอันขัดกันระหว่างประโยชน์หรือมีผลประโยชน์ทับซ้อน และจักต้องดูแลให้คู่สมรสและบุตรของสมาชิกและกรรมการปฏิบัติเช่นเดียวกันด้วย</p> <p>(หมวดที่ ๑ ส่วนที่ ๔ จริยธรรมเกี่ยวกับการดำรงตน)</p> <p>ข้อ ๒๓ สมาชิกและกรรมการพึงระวังในการคบหาสมาคมหรือให้การสนับสนุนบุคคล ซึ่งมีความประพฤติหรือมีชื่อเสียงในทางเสื่อมเสีย ผู้ประพฤติผิดกฎหมาย หรือผู้แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ อันอาจกระทบกระเทือนต่อชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของการเป็นสมาชิกหรือกรรมการ</p>	

ร่างมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ.	ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๘	หมายเหตุ
<p>(การไม่ล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ)</p> <p>ข้อ ๒๐ ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ จนเป็นเหตุทำให้ผู้ถูกระทำได้รับความเดือดร้อนเสียหายหรือกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ โดยผู้ถูกระทำอยู่ในภาวะจำต้องยอมรับในการกระทำนั้น</p> <p>ไม่นำความสัมพันธ์ทางเพศที่ตนมีต่อบุคคลใดมาเป็นเหตุหรือมีอิทธิพลครอบงำให้ใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๓ จริยธรรมทั่วไป</p> <p>(การปฏิบัติหน้าที่เต็มกำลังความสามารถ)</p> <p>ข้อ ๒๑ ปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มกำลังความสามารถ และยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรม โปร่งใสและตรวจสอบได้ และปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติ และความผาสุกของประชาชนโดยรวม</p> <p>(การอุทิศเวลาแก่ทางราชการ)</p> <p>ข้อ ๒๒ อุทิศเวลาแก่ทางราชการ ไม่เบียดบังเวลาราชการไปประกอบธุรกิจ หรือเพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือผู้อื่น</p>	<p>(หมวดที่ ๑ ส่วนที่ ๔ จริยธรรมเกี่ยวกับการดำรงตน)</p> <p>ข้อ ๒๑ สมาชิกและกรรมการจักต้องเคารพและปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ และกฎหมายอย่างเคร่งครัด และจักต้องอยู่ในกรอบของศีลธรรมและจริยธรรม</p> <p>(หมวดที่ ๑ ส่วนที่ ๒ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกและกรรมการ)</p> <p>ข้อ ๑๔ สมาชิกและกรรมการจักต้องอุทิศเวลาให้แก่การประชุมโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน</p>	

<p>ร่างมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ.</p>	<p>ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>หมายเหตุ</p>
<p>(การปฏิบัติต่อประชาชน) ข้อ ๒๓ ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความเต็มใจ ให้บริการด้วยความรวดเร็ว เสมอภาค ถูกต้อง โปร่งใส ปราศจากอคติ และเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์</p> <p>(การดูแลรักษา และใช้ทรัพย์สินของทางราชการ) ข้อ ๒๔ ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัด คำนึงค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองโดยไม่จำเป็น</p> <p>(การรักษาความลับของทางราชการ) ข้อ ๒๕ รักษาความลับของทางราชการตามกฎหมาย และระเบียบแบบแผนของราชการ</p> <p>(การปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชา) ข้อ ๒๖ ปฏิบัติ กำกับดูแลหรือบังคับบัญชาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และระบบคุณธรรม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม</p>	<p>(หมวดที่ ๑ ส่วนที่ ๓ จริยธรรมต่อประชาชน) ข้อ ๑๘ สมาชิกและกรรมการต้องให้ความสำคัญในการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชน ทั้งต้องปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย เสมอภาค เท่าเทียม เป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ</p>	

ร่างมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ.	ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๘	หมายเหตุ
<p style="text-align: center;">หมวด ๔ การฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>(กรณีถือว่ามีลักษณะร้ายแรง)</p> <p>ข้อ ๒๗ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมในหมวด ๑ ให้ถือว่ามีลักษณะร้ายแรง</p> <p style="padding-left: 40px;">การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมในหมวด ๒ และหมวด ๓ จะถือว่ามีลักษณะร้ายแรงหรือไม่ให้พิจารณาถึงพฤติกรรมการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ เจตนาและความร้ายแรงของความเสียหายที่เกิดจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ นั้น</p> <p>(กลไกการบังคับ)</p> <p>ข้อ ๒๘ การดำเนินการแก่บุคคลตามข้อ ๓ ว่ากระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมนี้ให้เป็นไปตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการนั้น</p>		

ที่ ศร ๐๐๐๕.๒/๖๖๙

ศาลรัฐธรรมนูญ

ถนนแจ้งวัฒนะ กทม. ๑๐๒๑๐

๑๗/สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานทางจริยธรรมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๙ วรรคสอง

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ. จำนวน ๑ ฉบับ

๒. ตารางหลักการและเหตุผลประกอบร่างมาตรฐานทางจริยธรรม ฯ จำนวน ๑ เล่ม

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระร่วมกันกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมขึ้นใช้บังคับแก่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ และมาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระดำเนินการให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม ตามมาตรา ๒๑๙ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้

ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระได้จัดทำร่างมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินและหัวหน้าหน่วยงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ พ.ศ. เสร็จเรียบร้อยแล้ว และโดยที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๙ วรรคสอง บัญญัติให้ในการจัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว ให้รับฟังความคิดเห็นของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ประกอบด้วย และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาใช้บังคับแล้วให้ใช้บังคับแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาด้วย ซึ่งตามมาตรา ๒๖๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในระหว่างที่ยังไม่มีสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามาตรฐานทางจริยธรรมนี้ ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ยังคงทำหน้าที่รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่อไป และให้สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้

/ทำหน้าที่เป็น...

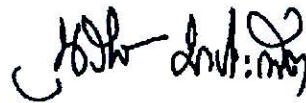
สำนักพัฒนาทรัพยากรบุคคล
กลุ่มงานบริหารทั่วไป
เลขรับ 413/60
วันที่ 18 ส.ค. 60
เวลา 19.41 น.

(โปรดพลิก)

ทำหน้าที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา ตามลำดับ ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้
ดังนั้น จึงขอส่งร่างมาตรฐานทางจริยธรรม ฯ พร้อมตารางหลักการและเหตุผลประกอบร่างมาตรฐาน
ทางจริยธรรม ฯ มาเพื่อประกอบการพิจารณาในการให้ความคิดเห็น และขอได้โปรดให้ความเห็นเป็น
ลายลักษณ์อักษรส่งกลับคืนมายังศาลรัฐธรรมนูญ ภายใน ๔๕ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือฉบับนี้
เพื่อศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระจะได้ดำเนินการให้แล้วเสร็จสมบูรณ์และประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ใช้บังคับภายในเวลาที่รัฐธรรมนูญกำหนดต่อไป

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายบุรีรักษ์ มาประณีต)

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

กลุ่มงานคดี ๒ (นายธรรมรงค์ จันทร์ด้า)

โทร. ๐ ๒๑๔๑ ๗๖๖๙ , ๐๙ ๘๘๔๒ ๐๒๙๗

โทรสาร. ๐ ๒๑๔๓ ๙๕๑๐